

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București:

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

(X) Ori din ce punct de vedere politic ar fi a se privi întrunirea săsească de ieri la Sibiu, importanța trebuie să i se recunoască. Sășii, deși puțini la număr, sunt un factor, fără de care numai calculi greșiți se pot face. Mai ales dacă avem înaintea ochilor în linia primă raporturile dintre populațiile transilvane.

Ca element de cultură influența poporului săsesc în afacerile țării a avut de secole să tragă în cumpănă și va avea și în viitor. Va avea și atunci, precum a avut și în trecut, când din ori-și-care cauze și interese s'ar abate dela calea desemnată de misiunea culturală, la care, după puterile de care dispun, trebuie să concureze toți locuitorii patriei comune.

Se înțelege de sine, că altul va fi rezultatul trasului în cumpănă, când popoarele din patrie vor urma a progresa pe calea firească desemnată de misiunea culturii, și earăși altul când, făcând concesii altor cauze și altor interese, se vor abate dela calea cea firească.

Trecutul din cei patru secole din urmă este în privința aceasta foarte instructiv.

Noi Românii am avut nenorocirea de a fi demult împedecați în calea firească a progresului și eram, mai ales în secolul, care a premers acestuia, în care trăim, în agonie apurării pe toată linia.

Resultatul pedecii ce ni s'a pus în trecut nouă Românilor n'a influențat numai asupra noastră. Noi am rămas numai mai tare înapoi. Cu noi și prin noi însă a rămas înapoi și patria, care acum simte mai mult durerile pentru trecut.

Ni-au trebuit puține decenii nouă de o respirațiune mai liberă, și am și în-suflețit bineșor. De sigur nu în detrimentul patriei și al binelui comun.

Acum eară a început a ni-se înăduși respirațiunea.

Șovinismul maghiar, fie dela sine, fie pus de alții, ne împinge sub diverse pretexte de pe calea progresului.

Nu numai pe noi.

Pe toți câți nu se închină idolului ridicat de șovinismul maghiar, idolului maghiarismului.

Am cercat și recercat în mai multe rînduri să ni-se înlăture pedecile din cale, însă fără succes.

Și întrunirea săsească este o încercare de aceste. Poporul săsesc voese și el, ca pedecile ce șovinismul maghiar se adopăra a i-le pune în calea progresului și a dezvoltării, să le înlăture.

Precum a conlucrat în trecut, să conlucre și de aci înainte în folosul patriei și al binelui comun.

Va succede?

Însuflețirea poporului săsesc este mare, exemplară putem dice. A venit floarea inteligenței poporului săsesc din apropiere și din depărtare. Au venit și opoziționali față cu curentul șovinist de astăzi, au venit și oportunisti, care sînt de principiu să meargă Sașii puterea cu puterea.

Astfel de însuflețire ar merita și un rezultat multumitor.

Cu toată atitudinea aceasta plină de însuflețire, noi am devenit prea sceptici, ca să așteptăm succese considerabile. Succese morale, poate. Mai departe însă nu este nici o perspectivă favorabilă nici pentru Sașii.

Sirenele dela Cluj, dela Buda-pesta și din alte locuri, pe unde străbat „rațele” fondului unguresc de dispozițiune, n'au să schimbe situațiunea spre bine într-o nimica. Sirenele, după firea lor, cântă numai ca să amăgească, ca să adoarmă și să — nimicească.

„Pester Lloyd” pare-că a lăpădat fluierita sirenică. Organul a luat instrumentul satirei. A început a cânta desamăgire și desilusionare.

Ori-cât de resignat este programul săsesc, oficiosului nu-i e pe voe. Stăpânii lui, se vede, că prefund umilintă completă. Numai așa pot intra cetățenii unguresci în fericita împărăție a șovinismului maghiar, dacă se umilesc cu totul.

Succesele întrunirii săsesci așadară nu se vor deosebi mult de succesele noastre ale Românilor. Și Sașii vor fi deocamdată constrinși a se mulțumi cu resignațiunea față cu viața politică. Și ei vor trebui să stee retrași dela viața politică, pentru a-și reculege puterile, lucrând pe alte terene. Pentru-că oricum vom suci și răsuci cestiunea aceasta e fondul programului acceptat ieri, și aceia, cărora li-se dă voe de a intra în ori-și-care partid parlamentar dintre partidele maghiare, nu vor fi altceva, decât nise voluntari politici în taberele politice maghiare.

Nu ne încântăm de retragerile resignate dela viața politică, facă-se în ori-și-ce formă se vor face. Trebuie însă, după-ce odată ni-s'au impus, să calculăm cu ele și să le și acceptăm așa cum ni-s'au impus din partea șovinismului maghiar.

Nu ne încântă nici că li-se impune și Sașilor pasivitatea politică și o acceptează și ei, deși într'altă formă.

Nu este nici un motiv pentru încântare, afară doar de desperatul *solamen miseris socios habuisse malorum*.

Maghiarii, dacă erau politici practici, precum se țin a fi, prin Sașii aveau ocaziunea cea mai bună de a atrage și pe Românii retrași deja dela viața parlamentară politică.

Ca patrioți sinceri nu putem decât să regretăm, că respingerea din partea șovinismului dela viața politică se continuă și i-a ajuns și pe Sașii.

Respingerea aceasta este un moment foarte important nu numai din punct de vedere săsesc. Este din punct de vedere al patriei în genere, al patriei, a cărei chemare nu e să respingă și să nimicească elementele de viață, ci să le spriginească, ca și ea să aibă de cine să fie spriginită în ziua necazului.

Întrunirea din cestiune, făcând abstracțiune dela fazele singuratică, prin care a trecut, și dela deciziunea, care s'a luat, își are importanța, și pentru-că este așa dîcînd punctul ultim al nefericitului program național al șovinismului maghiar.

Repețim, nu e vorba de formă, ci de esență, ear' dacă e vorba de esență, putem dice, că șovinismul maghiar poate sălta de bucurie, că după-ce pe Români, pe Slovaci, pe Sârbi, pe Ruțeni i-a strivit la părete, li-a succedat a face asemenea și cu Sașii. Acum nu le mai poate nimenea face pedeci de a deveni o națiune grandioasă, care să meargă în fruntea civilizațiunii Europei. Va deveni?...

Nu mai dacă nu ne-ar duce la un Mohaci modern.

Voci de presă despre conferința săsească. Într'un prim-articol foarte pipărat cu ironie și impertinență ovrească ajunge „Pester Lloyd” dela 17 Iulie la următoarea culminațiune: „Cine va fi comite-suprem și comite săsesc în Sibiu nu scim, dar' acel ministru, care a propus pe dl Maurer, nu va trimite nici la Sibiu o persoană nesimpatcă Sașilor. Dar' bine notat: dispozițiunea amicală a guvernului ese la iveală în ciuda atitudinii încă tot oscilante și ambigue a unei părți a Sașilor. — Trebuie să le mai spunem, cu cât mai liberă și mai roditoare ar fi această bunăvoință, dacă ei singuri ar delătura toate îndoilele în sinceritatea și devoțiuniunea lor. Se înțelege însă, dacă cumva ar cere sau ar conta, ca cutare sau cutare instituțiune să fie reformată exclusiv în favoarea lor și croită direct pe seama lor, dacă își închipușcă, că numai pentru ei se va introduce un element descompunător în rapor-

turile de naționalitate, și altfel destul de gîngă, din Transilvania, apoi eară s'ar afla într'o grea rătăcire. În această privință, — nu voim să-i amăgim, — n'au ce spera și ce aștepta.”

În această materie se pronunță apponyi-stul „Budapester Tagblatt” precum urmează: „Punctul, de care e mai ales vorba pentru cei inițiați asupra scopurilor acțiunii, este acceptarea principală a admisibilității, ca deputații săsesci să intre în partidele politice din parlament. Din punctul de vedere al ideii de stat maghiar nu se poate obiecționa aici nimica. Și dacă majoritatea alegătorilor săsesci este atât de mulțumită cu rezultatele de 15 ani ale partidului liberal, încât se vede îndemnată să-i trimită deputații în clubul ei, noi nu avem nimic în contră. Că fosta la această schimbare de front normative și ambițiuni și interese personale, se va arăta în curînd, precum și aceea, că lămuriri sînt alegătorii despre schimbarea pozițiunii lor politice, nu atât cuprinsă în resoluțiunile conferinței, cât mai ales rezultată din ele.

„Noi ne-am bucura, dacă Sașii, cu ale căror scopuri și mijloace n'am fost totdeauna înțelegi, în această importantă schimbare vor să păstreze cel puțin renumele recunoscut și de adversari al integrității politice și nu va sporî pentru un blid de linte al grației ministeriale ceata celor-ce fără principii dîc numai da.”

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

Reforma administrațiunii.

Deputatul I. Sprinzer a publicat o broșură cu titlul „Autonomia în consonanță cu administrația de stat”. Această broșură conține proiectul unui sistem de administrațiune, al cărui scop, după autorul, nu este conservarea autonomiei comitatense, nici restrîngerea puterii statului, ci singur numai obținerea unei bune administrațiuni. Aceasta s'ar putea așa, ca reprezentanța comitatului să aibă dreptul de a lua concluse, pe care să le execute organele statului. Între municipii și organele statului să hotărască un consiliu administrativ. În general autorul pledează pentru administrațiunea de stat cât se poate de decentralizată, cu funcționari numiți și cu un cerc de activitate cât se poate de larg pe seama municipiilor și a orașelor. Mai departe autorul pledează pentru tribunalele administrative, proiectate de guvern, și pentru înființarea unui tribunal de stat, ca cea mai supremă garanție a statului de drept. Broșura este dedicată contelui Iosif Zichy.

Relativ la reforma administrativă publică „Nemzet” un comunicat venit din loc competent, va să dîcă dela guvern. În acesta se dice, că sînt în rătăcire foile, care din vorbirea noului secretar de stat în ministerul de interne Szalavszky cătră personalul ministrului, când cu intrarea sa în funcțiune, a făcut concluziunea, că guvernul nu pregătesce reforma administrațiunii. Adevărat este numai atîta, că în timpul sesiunii parlamentare membrii guvernului au fost prea ocupați cu agendele parlamentare, astfel că elaborarea proiectelor administrative au trebuit lăsate pentru timpul vacanțelor parlamentare. Altcum pregătiri s'au făcut și până acum, dar' nu până la acel stadiu, ca să poată fi date apretierii publice. Preste vară contele Szapáry va conduce lucrările astfel, că el va purta de grije, ca diferitele proiecte să fie în concordanță unele cu altele, ear' secretarul de stat Szalavszky și noul consilier ministerial Bezerédy vor elabora detaliurile. La toamnă guvernul va fi în pozițiunea de a comunica parlamentului nu numai principiile fundamentale ale reformelor, ci și ordinea, în care proiectele vor fi puse în desbatere, ceea-ce se va întempla după votarea bugetului. Așa prorocesc „Nemzet”. *Vederemo*.

Din delegațiuni.

Comisiunea bugetară a delegațiunii ungare a continuat în ședința dela 16 l. c. desbaterile asupra bugetului ministerului de războiu. Nici o schimbare în buget nu s'a făcut, dar' s'au făcut enunțiațiuni importante despre organizarea artileriei de asediu, despre afacerea pensiunilor și a vîduvelor și orfanilor oficerilor și despre legea penală militară. Se aștepta ca delegatul Beöthy să provoace o discuțiune asupra faptei, că șematismul militar numesce pe împăratul șef suprem al armatei, dar' aceasta nu s'a întemplat.

După o telegramă sosită aseară aici, în ședința de ieri a comisiunii militare a delegațiunii ungare a declarat ministrul de războiu, că neclaritățile bugetului s'ar pute limpedi astfel, dacă s'ar vota deodată o sumă mai mare. Sporirea contingentului de pace va fi inevitabilă. Nefind însă cestiunea încă studiată și nefind încă nici un plan pregătit în această privință, ministrul nu se poate exprima asupra cifrei cheltuielilor reclamate de aceasta. Ministrul nu se identifică cu declarațiunile foilor în această privință. Contele Szapáry a declarat, că relativ la cestiunea contingentului de pace n'au

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea I.

4 Maiu.

Ce bine-mi pare, că am plecat! Dragă amice, cum este inima omului! Te-am părăsit pe tine, pe care atât te iubesc, de care eram nedespărțit, și totuși îmi pare bine! Sciu, că mă ierți. Sciu bine, că toate celelalte conexiuni ale mele au fost ca și anume căutate de soarte pentru a băga în fiori o inimă ca și a mea. Sărmana Leonora! Și totuși eram nevinovat! Vîna mea era, că precănd grațiile răsfețate ale surorii sale îmi erau o distrageră plăcută, în biată inima ei s'a plămădit o patimă? Și totuși — sînt eu cu de-servîșire nevinovat? N'am nutrit simțimintele ei? Nu m'am delectat eu singur la manifestările atât de adevărate ale naturii, care prea adese ne făceau să rîdem, deși atât de puțin ridicole erau?

N'am — O, ce este omul, de-i-e permis să se plîngă asupra sa! Voiu, iubite amice, îți promit, voiu să mă îndreptez, nu voiu să mă rîmeg acel puțin rău, pe care soartea ni-l-a pus dinainte, precum am făcut-o totdeauna, voiu să gust prezentul, ear' trecutul trecut are să-mi fie. Sigur, bunul meu, ai dreptate, ar fi mai puține dureri între oameni, dacă ei, — Dumnezeu scîde de ce sînt făcuți așa, — nu s'ar ocupa cu atîta

stăruință a fantasiei lor, revocându-și amintirile rîului trecut, în loc de a suporta prezentul cu indiferență.

Vei avea bunătațe să spui mamei mele, că-i voiu arangea afacerea că se poate de bine și-i voiu da căt de curînd scire despre ea. Am vorbit cu matusa mea, și nici pe departe n'am găsit femeia rea, pe care o fac la noi din ea. Este o femeie sprintenă, ageră și cu inima cea mai bună. I-am spus plîngerile mamei pentru moștenirea ce i-s'a sustras; ea 'mi-a spus motivele și cauzele ei și condițiunile, sub care este gata să dea totul înapoi, ba mai mult decât am cerut, — pe scurt, nu voese să scriu acum despre aceasta, spune mamei, că toate merg bine. Și eară am găsit, iubitul meu, în această mică afacere, că neînțelegerile și lenea cauzează în lume mai multe rătăciri, decât viclenia și răutatea. Cel puțin aceste din urmă sînt la tot cazul mai rari.

Altcum sînt aici foarte bine. Singurătatea este pentru inima mea balsam neprețuit în acest rau de regiune, ear' acest anotimp al tinerețelor îmi încălzește cu toată îmbelșugarea inima ce adese se cutremură. Fiecare arbore, fiecare tufă este un buchet de flori și aș vră să fiu gîndac, pentru a pluti în acest ocean de miresme și a-mi găsi toată hrana în ele.

Orașul însuși este neplăcut, dar' giur împregiur o frumseță negrăită a naturii. Aceasta a îndemnat pe reșosatul conte M*** să planteze o grădină pe una dintre colinele ce se încreușează în cele mai varii și mai

frumoase chipuri și închid cele mai plăcute văi. Grădina este simplă și numai decât la intrare simțesci, că nu i'a făcut planul un grădinar priocpsit, ci o inimă simțitoare, care singură a voit să se desfășeze într'însa. Multe lacrimi am plâns deja după reșosatul în micul cabinet dărăpănat, care a fost locul lui de predilecție și este și al meu. Acuși voiu fi stăpîn peste grădină; grădinarul ține la mine, deja după aceste puține dîle, și nu-i va pără rău de aceasta.

10 Maiu.

O veselie miraculoasă 'mi-a cuprins întreg sufletul, asemenea dulcii dimineți de primăvară, pe care o gust cu toată inima. Sînt singur și mă bucur de viață în acest ținut, care este făcut pentru suflete ca și al meu. Atîta sînt de fericit, bunul meu, atât de confundat în sentimentul existenței liniștite, încât arta mea suferă. N'aș pute desenna acumă nici o linie, deși n'am fost nici-cînd pictor mai mare ca în momentele aceste. Când vales iubită aburează în giurul meu, când soarele odichnesce pe suprafața întunecului nepătruns al pădurii mele și numai câteva rațe se furisează în sanctuarul din lăuntru, ear' eu stau întins pe iarba înaltă lîngă pârleul curgător, și îmi par admirabile mii de ierbișoare variate pe dedesupt; când simțesc aproape de inimă mișnatul lumii celei mici între pășuri, formele nenumerate și neînțelese ale vermișorilor și musculițelor; când astfel simțesc ființa de față a tot puternicului, care ne-a făcut după chipul și ase-

mănarea sa, adierea atotubitorului, care ne poartă și ne ține în desfătare vecnică, — amicul meu, când se face apoi întunec în giurul ochilor mei, când lumea dimpregiurului meu și cerul odichnesce în sufletul meu ca chipul unei iubite; atunci adese 'mi-e dor și cuget; o, de ai pute reproduce, de ai pute inspira hîrtiei ceea-ce atât de plin, atât de cald trăsece în tine, ca să devină oglinda sufletului tău, precum sufletul tău este oglinda Dumnezeului. nesfîrșit! — Amice — dar' eu mă prăpădesc, eu mă dobor sub strășnicia splendorii acestor fenomene.

12 Maiu.

Nu sciu, plutesc duhuri ademenitoare în giurul acestui ținut, sau caldă, cereasca fantasie din inima mea le face toate din giurul meu frumoase ca în Paradis. Numai decât lîngă oraș este o fîntînă, o fîntînă de care sînt vrăjit ca Melusina cu surorii ei. Te scobori pe o mică movilă și ajungi înaintea unei boltituri, sub care te scobori vr'o douăzeci de trepte, ear' acolo jos isvorește cea mai limpede apă din stîncă de marmoră. Micul zid de împrejmuire deasupra, arborii înalți, care acoper locul giur împregiur, răcoarea locului; toate aceste au ceva atrăgător, ceva înfloritor. Nu trece nici o zi să nu șed o oară aici. Atunci vin fetele din oraș să ducă apă, îndeletnicirea cea mai nevinovată și mai de lipsă, pe care în vechime o servîșiau chiar și fetele regilor. Când șed aici, atât de viu se trezește în giurul meu idea patriarhală, că străbunii toți la fîntînă

făceau cunoscințe și se pețiau, că în giurul fîntînelor și isvoarelor locuiesc spirite bine-făcătoare. O, cine nu poate aici simți împreună, acela nici-odată nu s'a recreat la răcoarea fîntînii după o cale grea dintr'o zi de vară.

13 Maiu.

Mă întrebi, să-mi trimiți cărțile? Iubite, te rog pentru Dumnezeu, lasă-mă cu ele! Nu mai voese să fiu condus, îndemnat, împintinat; inima aceasta este și singură destul de suburdată; îmi trebuie cîntec de leagăn, ear' pe acesta l'am găsit din belșug în Homer al meu. De câte-ori îmi liniștesc cu el sângele revoltat, căci așa neastîmpărat, așa nestatornic ca inima aceasta n'ai vădit nimica. Iubite, trebuie să 'ți-o spun ție, care atât de des ai purtat povara de a mă vedă trecînd dela întristare la exces, dela dulce melancolie la cea mai stricăcioasă patimă? Ear' inițioara 'mi-o țin ca pe un copil bolnav; toate voile i-le fac. Nu spune aceasta la nimeni; sînt oameni, care 'mi-ar lua-o în nume de rău.

15 Maiu.

Oamenii de rînd din oraș mă cunosc deja și mă iubesc, cu deosebire copii. O observare tristă am făcut. La început, când mă apropiam de ei și-i întrebam prietenesc de una și de alta, credeau unii că-mi bat joc de ei și-mi răspundeau chiar prost. Nu m'am supărat; dar' simțiam foarte viu ceea-ce adese am observat: oamenii din societate mai bună se țin de poporul de rînd în depărtare rece,

foști încă nici un fel de pertractări între guverne; ar fi deci prea timpuriu a discuta acum această chestiune. Comisiunea a luat spre sciință liniștitoare declarațiunea ministrului, că scirile foilor nu sînt adevărate.

Germania.

După-cum se telegrafează din Berlin, comisiunea militară a Reichsrath-ului german a primit cu 16 contra 13 voturi proiectele militare. Pentru au fost cartelisti, câțiva din centru și un Polon, ear' contra liberalii, democrații, socialistii și 4 din centru. Propunerea lui Rickert, de a stabili în fiecare an contingentul de pace, a fost respinsă, asemenea și a lui Richter, de a introduce în lege serviciul de doi ani. De altă parte au fost primite patru rezoluțiuni ale lui Windthorst și anume: Se așteaptă, că guvernul va abandona planul de a supune instrucțiunii militare toți tinerii destoinici de arme; se așteaptă, că guvernul se va învîl cu stabilirea anuală a contingentului de pace; se așteaptă, că guvernul va reduce în faptă timpul serviciului activ; că se va gândi serios la introducerea serviciului activ de doi ani. Votându-se aceste rezoluțiuni pe rînd cu mare majoritate au fost primite, ear' conservatorii au rămas la toate în minoritate. Înainte de votare toate partidele afară de liberali au declarat, că votul este a se considera numai ca eventual.

Socialistii și anarhistii.

Din Paris se telegrafează cu datul de 16 Iunie n.: Aseară a fost un nou meeting al socialistilor francezi, care au protestat contra arestării nihilistilor rusești. Adunarea a fost foarte numeroasă și a avut un decurs sgomotos. Au vorbit Baudin, Guesde, Vailant și alți conducători ai Blauquistilor, Possibilistilor și Marxistilor. Vorbirea fulminantă a lui Vailant contra despotismului moscovit a fost aplaudată cu frenesie. Cătră meșul nopții a intrat o ceată de anarhisti în sală, voind să ocupe tribuna. Socialistii s'au opus și a urmat o luptă înversunată. Mobilele au fost demolate și gendarmii atacați. Pentru a evita o exploziune a gasului, proprietarul salei a închis gasometrul. Lupta a continuat cu înverșunare și mai mare în întunec. Mai multe persoane au fost rănite, între care și femei, care și-au înșoțit bărbații în adunare. Cîteva răni sînt foarte grave.

Conferența săsescă.

— Raport special al „Tribunei“ —

Conferența săsescă a fost convocată pe ieri după amiaza la 3 oare. Cu vreo câteva zile mai înainte fruntașii Sașilor din toate părțile Fundului-Regiu și de toate națiunile politice s'au fost întrunit în conferențe confidențiale și au stabilit proiectul de program ce s'a prezentat și primit în plenul conferenței de ieri.

Conferența însăși s'a început pe la oarele 3 1/4 d. a. în sala dela „Gesellschaftshaus“,

ca-și-cînd ar crede, că prin apropiere perd; ear' apoi sînt transfugi și glumeți rătăcioși, care la aparență se demit, dar' numai pentru a face răsfețarea lor și mai simțită bietului popor.

Sciu bine, că nu sîntem și nu putem fi toți egali: dar' cred, că acela, care crede de trebuință să stea departe de așa numita plebe, pentru a nu-și perde respectul, este tot atât de detestabil ca și lașul, care se ascunde dinaintea inimicului, pentru a nu fi învins.

Deunăci am venit la fîntînă și am găsit o slujnică tinăre, care-și pusese ulciorul pe treapta cea mai din jos și se uita împregiur să vadă, nu vine vre-o soată de a ei să-i ajute a și-l pune pe cap. M'am scoborît și m'am uitat la ea. „Să-ți ajut, fată?“ am întrebat. Ea roși preste toată fața. „Nu, domnule!“ dîse ea. „Fără marafeturi“. Apucă toarele și eu îi ajutai. Ea mulțumi și se sui afară.

17 Maiu.

Am făcut tot felul de cunoștințe, dar' societate încă n'am găsit. Nu sciu de ce m'e găsesc oamenii atrăgători; atât de mulți în la mine și se alipse de mine și de aceea totdeauna mă doare, cînd drumul după o bucată de vreme ni-se desparte. Dacă m'e înțrebă cum sînt oamenii pe aici, trebuie să-ți spun: ca pretutindenea. Neamul omeneș este un lucru monoton. Cei mai mulți muncesc partea cea mai mare a timpului, ca să trăiască, ear' puțintică libertate ce le mai rămane, în înspăimîntă atît de mult, încât căută

fiind de față preste 800 delegați și alegători sași, printre care s'a putut observa un considerabil număr de țerani și reprezentanți ai poporului săsesc de prin cele mai îndepărtate locuri. Dovadă, că interes și zel desvooltă concetățenii noștri sași, inteligență și popor, pentru cauzele lor naționale. Presa a fost reprezentată prin diarele locale germane „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ și „Her-mannstädter Zeitung“, apoi prin diarele „Neue-Freie Presse“, „Pester Lloyd“, „Kronstädter Zeitung“, „Gazeta Transilvaniei“, „Telegraful Român“, „Tribuna“, „Kolozsvár“, „Erdélyi Hirado“ și „Budapesti Hirlap“.

La oarele 3 1/4 d. Dr. Fr. Teutsch s'a urcat pe tribună și a binevenat conferența în numele Sibiienilor, exprimându-și bucuria, că reprezentanții poporului din toate comunele săsesci s'au întrunit la Sibiu, în acest vechiu oraș săsesc, spre a conlucra cu toții la unirea tuturor Sașilor. Oratorul a accentuat, că deși există deosebite vederi politice între membrii națiunii săsesci, toți au aceleași vederi fundamentale. Și deoarece sașii sînt un neam de oameni cu o viață particulară în statul ungar, ei au venit aici, ca să se unească fie cît de multe deosebirile de vederi ce-i despărțau până acum. Desvooltarea poporului săsesc nu stă în contradicție cu întărirea statului unguresc, care e și al Sașilor, ai cărui cetățeni credincioși Sașii au fost, sînt și vor fi totdeauna. Oratorul a încheiat cu cuvintele: „Să trăiască patria!“ ceea-ce a fost urmat de un întreit „Hoch!“ din partea membrilor conferenței.

La propunerea dlui Dr. Teutsch, conferența s'a constituit apoi imediat și și-a ales cu aclamațiune de președinte pe avocatul din Sibiu Arz de Straussenburg, de vicepreședinte I. pe dl Carol Schnell din Brașov, ear' de vicepreședinte al II-lea pe preotul din Sighișoara I. Teutsch. La propunerea președintelui se aleg de notari tot cu aclamațiune domnii Dr. Fr. Teutsch și C. Binder din Mediaș.

Trecîndu-se la ordinea zilei, notarul conferenței Dr. Fr. Teutsch citește proiectul de program, care era tipărit și distribuit deja între membrii conferenței. În esență acest proiect e același, pe care l'am fost reproduc și noi într'unul din numeroși treuți ai diarului nostru; în formă însă e proiectul Sighișorenilor așa după-cum s'a fost publicat în „Sieben-Deutsches Tageblatt“, cu excepția unor puncte, care au fost schimbate.

Deoarece cetitorii diarului nostru cunosc numai proiectul de program al Sibiienilor, în următoarele vom reproduce acele puncte din proiectul de program prezentat conferenței, care se deosebesc de proiectul publicat de noi sau nu se cuprind deloc într'nsul.

Astfel numai decât la punctul 1. s'a mai adaus următorul pasagiu nou: „Existența asigurată a monarhiei și a părților ei nu permite nici o desbătătoare a concordatului ce s'a efectuit la anul 1867 între amîndouă statele monarhiei. Toate aspirațiunile, care țintesc la o asemenea desbătătoare sau ar pute-o produce, trebuie să fie respinse și combătute“.

Pasagiul al doilea din punctul 2. al proiectului de program sibiian s'a stilizat astfel: „Idea de stat pentru sine pe deplin îndreptățită, precum și unitatea și existența de lipsă a statului nu au să servească însă nici odată drept pretexte pentru eventuale amestecuri, prin care terenele de viață îndreptățite ale poporului săsesc ar pute să fie primejduite ori păgubite“.

toate mijloacele, ca să scape de ea. O, destinațiune omenească!

Dar' este un popor tare bun. Cînd îmi uit câte-odată de mine, gust câte-odată cu ei bucuriile, care mai sînt lăsată omului, de a glumi cu inima deschisă și veselă lîngă o masă bine gătită, de a arange la vreme potrivită o excursiune în țărîsi, un dans și altele de aceste, efectul lor asupra mea este bun; numai cît nu trebuie să-mi aduc aminte, că mai pausează atâtea alte puteri în mine, care toate putredesc nefolosite și pe care trebuie să le ascund cu îngrijire. Vai, aceasta strimtoresce inima grozav. Și totuși, a nu fi înțeles este soarta oamenilor ca mine.

Ah, de ce s'a dus prietena tinerețelor mele! Ah, de ce am cunoscut-o! Aș dîce, ești un nebun, cauți ce nu se poate găsi aici pe pămînt. Dar' am avut-o, am simțit inima, sufletul ei mare, în a cărui ființă de față m'e credeam mai mult decât eram, căci eram tot ce puteam fi. Dumneadeule, rămas-a atunci nefolosită o singură putere a sufletului meu? Nu puteam desvoolta înaintea ei întreg admirabilul simțiment, cu care cuprinde inima mea natura? Nu era societatea noastră o vecnică țesătură din cele mai fine simțimente, din cel mai ager spirit, ale cărui modificațiuni până la exces toate purtau marca geniului? Ear' acum! Vai, anii ei, cu care a fost înaintea mea, au dus-o mai curînd în groapă decât pe mine. Nici-odată nu voiu uita-o, nici-odată firea ei virtuoasă și dumnezeiască ei suferință.

Sînt acum câteva zile am întîlnit pe un tînăr O. . . un băiat deschis cu o față

Punctul 3. din ambele proiecte a suferit o schimbare mai puțin esențială, ear' punctul 6. a fost primit în noul proiect de program așa precum a fost stilizat în proiectul dela Sighișoara și anume: „Deputaților dietali ai cercurilor electorale săsesci li-se lasă în liberă voe, ca, în înțelegere cu alegătorii lor, să rămână afară de partidele casei deputaților sau să intre în unul și același partid sau și în partide deosebite, întrucît aceste stau pe baza concordatului constituțional dela 1867 (punctul 1. al programului)“.

Punctul 7. e acceptat în următoarea stilizare: „Deputații dietali ai cercurilor electorale săsesci, alegătorii dietali ce se află pe baza actualului program și comitetele cercuale alese de ei, precum și toți aceia, care sînt chemați a lucra la ajungerea scopurilor mai înainte indicate sau a aceloră, care vor rezulta din desvooltarea mai departe a acestui program, atît în viața privată, cît și în viața publică, în special în reuiniuni, în reprezentanțele bisericesci, comunale și municipale, precum și la universitatea săsescă, vor privi de a lor datorință, de a aspira la ajungerea acestor scopuri și de a le promova după putință“.

Punctul 8., afară de puține schimbări neesențiale, e luat întreg din programul dela Sighișoara și e de următorul cuprins:

„8. Pentru promovarea misiunilor acestui program conferența Sașilor alege un comitet central cu reședința în Sibiu.

„Acest comitet consistă din nouă membri, și adecă dintr'un președinte, un vicepreședinte și șapte membri, dintre care unul e totodată notar și se alege de conferența Sașilor pe durata de cinci ani. Cîte doi membri, și anume președintele sau vicepreședintele și un membru, trebuie să aparțină cercurilor electorale din Sibiu și Brașov, mai departe cîte un membru cercurilor electorale din Sighișoara, Mediaș, Bistrița, Sebeș și Orăștie.

„Dacă în decursul perioadului de mandat devine un loc vacant, comitetul aceluia cerc, căruia respectivul a aparținut ca alegător dietal, are să umple golul pentru restul duratei mandatului.

Pentru datorințele însemnate sub punctele c, d, e și g comitetul central are să se întărească prin cîte doi delegați ce se vor designa decătră comitetele cercuale. Alegătorii sași ai mai multor cercuri electorale pot să-și aleagă și numai un singur comitet cercual. În cazul acesta comitetul cercual delegă pentru comitetul central de două-ori atîția delegați, cîte cercuri electorale cuprinde.

„Agendele comitetului central au să se mărginească la următoarele:

„a) îngrijirea de alegerea comitetelor cercuale decătră alegătorii dietali, respective universitari ce stau pe baza acestui program;

„b) darea de sfaturi la cererea vre-unuia dintre comitetele indicate sub a);

„c) aprobarea unei eventuale schimbări de program, propusă decătră vre-unul dintre aceste comitete pentru conferența Sașilor;

„d) facerea de propuneri independente pentru conferență sau pentru comitetele cercuale;

„e) de obicei convocarea conferenței Sașilor din cinci în cinci ani, schimbînd în deosebite locuri, și convocarea extraordinară a aceleia, dacă aceasta o cere majoritatea membrilor comitetului central sau cel puțin trei comitete cercuale (a), totdeauna prelîngă publicarea ordinei de di;

foarte norocită. Numai acum vine dela academia, nu se ține tocmai înțelept, dar' crede că scie mai multe ca alții. A și fost diligent, după-cum observ din multe cele; cu un cuvînt are cunoștințe frumoașe. Aînd că desenez mult și sciu grecesce (doi meteori pe aici), s'a apropiat de mine și 'mi-a desfășurat multă sciință dela Batteux până la Wood, dela de Piles până la Winckelmann, m'a asigurat că a citit întreagă partea întîiu din teoria lui Sulzer și posedă un manuscris de Heyne despre studiul anticei. Am lăsat să fie așa.

Am mai făcut cunoștința unui om prea cum se cade, a administratorului principiar, un om cu inima deschisă și credincioasă. 'Mi-se spune, că este o adevărată bucurie să-l vezi între copiii lui, de care are nouă; cu deosebire se spîu multe despre fiică-sa cea mai mare. M'a invitat la el, il voiu cerceta zilele viitoare. Locuesce într'un castel de vînătoare al principelui, depărtare de un cîas și jumătate de aici, unde a căpăt permisuniune să se mute după moartea nevastei sale, fiindcă l'a durut să mai petreacă în oraș, în cartierul administrațiunii.

Altcum 'mi-au mai venit în cale câteva originale caricaturi, la care toate sînt nesuferite, dar' mai nesuferite manifestațiunile prieteniei lor.

Adio! Această scrisoare îți va conveni, căci este întregă istorică.

(Va urma.)

„f) executarea concluzelor aduse de conferență în cadrul programului;

„g) stabilirea ordinei sale de afaceri“.

Dr. Carol Wolff, referentul conferențelor confidențiale prealabile, citește anțîiu mai multe telegrame de felicitare și adereare dela mai mulți fruntași sași din Brașov, Ghertan, Pojon și Mediaș și apoi începe cu motivarea proiectului de program deja citit. Dl Wolff își introduce discursul de motivare cu o reprivire asupra istoricului programelor de până acum ale partidului popular săsesc. Oratorul expune, că înainte de 1872 poporul săsesc se afla într-o luptă, care 'i-a făcut multe pagube. La 1872 s'a făcut unirea; dar' nu toți au întîmpinat cu bucurie această unire, unii pentru-că nu voiau să-și calce pe inimă, ear' alții pentru-că lupta li-s'a fost prefăcut în o a doua natură. Dar' elementele mai rezonabile au eșit la suprafață și au învins vederile ferocității Gebbel, care a adus mari jertfe pentru-ca să poată răstabil unirea poporului săsesc. Antîeil succes al acestei uniri a fost, că ea a întărit din nou puterea de rezistență a poporului săsesc și lupta s'a putut continua cu demnitate pe toate terenele și în special pe terenul administrativ. După-ce s'a introdus noua administrație, tot Gebbel a fost acela, care s'a pus pe terenul noiei legi și prin un discurs remarcabil și neuitat a declarat, că el va lucra la o nouă operă pe terenul administrativ. Guvernul țerii a comis însă acea greșală grea, că în unele comitate a numit de comiți-supremi pe oameni, cum au fost Wächter și contele Gabriel Bethlen, a căror activitate a fost potrivită a agita numai poporațiunea. Astfel a luat opoziția poporului săsesc dimensiuni tot mai mari și ea s'a înăspriț prin legea dela 1879 pentru instrucțiunea limbii maghiare în școlaele poporale. În acest timp s'a zemisit programul din Brașov dela 1881, care a fost în multe privințe mai pătimaș ca cel dela Mediaș. La sfîrșitul anului 1883, sub impresia desbaterii în dietă asupra legii pentru școlaele medii, toți deputații dietali sași s'au pus pe terenul programului popular săsesc și numai doi au rămas ca aderenți ai guvernului. Cu toate aceste acest program a rămas numai un program particular. Oratorul arată apoi, cum Sașii din comitetele Sibiu și Brașov s'au putut desvoolta sub era comitelui Andreiu Bethlen, și că entusiasmul ce s'a manifestat la adio-ul dela acest comite e cea mai eclatantă dovadă, că Sașii sînt accesibili și mulțumitori pentru dreptate și că exprimînd aceasta, ei nu cunosc marginile ce despart naționalitățile. După părerea referentului, programul deputaților sași guvernamentali încă a trebuit să rămână numai un program particular, căci administrația de Pașa a baronului Desider Bánffy din Bistrița nu putea să convingă pe Sași, că guvernul are de gând să dea auđ justelor gravamine ale poporului săsesc. Cele două partide: partidul popular săsesc și partidul guvernamental săsesc stăteau față în față ca dușmani. Ele se combăteau adese-ori într'un mod foarte pătimaș. Și ceea-ce a contribuit la despărțirea acestor două partide nu a fost vre-o exagerare a punctului de vedere al partidului. Aceasta ar fi fost atunci, dacă toți alegătorii și deputații dietali guvernamentali ar fi căutat salvarea lor și a poporului în slugărnice. Aceasta ar fi fost, dacă partidul popular săsesc, din motive de opoziție, ar fi dus până la cațite lupta cu antagonistii sei. Acest lucru însă nu s'a întîmplat.

Referentul a combătut apoi pesimismul aceloră, care cred, că poporul săsesc are să moară și astfel el ar trebui să moară cu cînte și cu glorie în luptă. După el, un popor astăzi nu mai moare așa ușor. Astăzi un popor trăiesce încetul cu încetul și apoi se scurge ca nisipul. Sașii nu se feresc de moartea pentru patrie, dacă aceasta li chiamă. Poporul săsesc e convins, că provedința 'i-a dat o misiune însemnată, cu toate-că cercurile competente une-ori nu vor să li-o recunoască.

Revenind din nou la cauza despărțirii Sașilor, oratorul expune, că ceea-ce 'i-a despărțit pe ei a fost mai ales împregiurarea, că programele lor erau programe dietale și nu stabiliu nimic pentru viața publică afară de dietă. Erau două partide și amădoun erau bătute. Partidul popular săsesc, că e puțin patriotic, ear' acesta declara de un reneget pe fiecare Sas guvernamental. Această stare de lucruri a fost amară pentru toți și sub efectul acestui blăstem au început Sașii a se înstrăina unii de alții și tot mai mult s'au despărțit de punctele de atingere comune, care 'i-au fost împreunat mai înainte sute de ani de-a rîndul în bine și în rău. Ei tot mai mult au primit convingerea, că trebuie să se facă odată capăt ereției, și cu cît mai curînd, cu atît mai bine. Noul program înlătură ceea-ce desparte pe Sași și cuprinde tot ceea-ce li unesc. Unii sînt Sașii în ceea-ce privește respectarea concordatului dela 1867 și combaterea a tot ceea-ce țintesc la o desbătătoare a aceluia. Unii sînt ei în ceea-ce privește respectarea legii despre naționalități și unii și cu privire la vederile expuse în program despre datorințele statului față cu con-

fesiunile și drepturile lor. Dar' comun le este și un lucru, care li privește foarte deapropae, și aci oratorul se abate puțin și observă, că aceste principii comune au existat și în programele de mai nainte și ei nu le-au abandonat și nu au să renunțe nici-odată la lupta ce au purtat-o pentru acele principii. Sașii, sînt un popor al păcii, dar' ei nici-odată nu se vor feri de luptă, dacă aceasta li-se impune.

Acel teren comun, care privește foarte deapropae pe Sași, e terenul economic, social, comunal și cultural. Pe acest teren trebuie ei să se cultiveze de aci înainte mai cu plan și cu sistem, ca până acum. Necesitatea acestei lucrări nu trebuie să o mai spună.

După-ce expune relele ce se nasc din o economie nerațională, vorbește despre necesitatea industriilor mici și spune, că ceea-ce le amenință pe aceste este concurența industriei mari în orașele săsesci. Dacă aceasta li-ar succede, ei ar ajunge la o mare importanță nu numai pentru Ungaria, ci pentru întreaga Europă-apuseană. Dl Wolff e de convingere firmă, că Bulgaria și Balcanii-orientali, atît milităresce, cît și cultural, din Ardeal au fost scutiți de rusificare și au fost puși în legătură cu Europa-centrală și apuseană. Lu-crarea aceasta ei nu o fac numai pentru ei, ci și pentru națiunile conlocuitoare, pentru frații lor maghiari și români, care, dacă își cunosc bine interesele, trebuie să-și spriginească din toate puterile pentru ajungerea scopurilor lor, căci ei ei, întocmai ca Sașii, au interes de a nu fi înghițiți de Moscoviți.

Reintorcîndu-se la program, oratorul dîce, că punctul de gravitate al organizării e în comitetele cercuale. O nouă instituțiune importantă e conferența Sașilor, care are să se întrunească din cinci în cinci ani. El crede, că de aici înainte conferența nu va mai avé să se ocupe cu schimbări de program, ei se va pune pe lucrarea reformatoare. După-ce mai vorbește despre rolul comitetului central accentuează, că de mari au fost luptele între ei până-cînd au găsit această formulă de unire, și declară, că iubire cătră popor li-a făcut cu putință a învinge toate greutățile. Recomandă primirea proiectului de program.

Deputatul guvernamental Fluger (Bistrița) își permite pe scurt a declara în numele seu și al soților sei de principiu, că aproabă și primește programul, pentru-că prin el s'a aflat calea pentru o unire a tuturor Sașilor, pentru-că prin el se garantează existența poporului săsesc.

Schnell (dela Brașov) dîce, că Brașovenii demult au simțit lipsa unei conferențe săsesci, deoarece-cî în timpul din urmă începu-se a se perde cu desvîrșire atingerea dintre ei. El a venit cu bucurie și a luat parte la toate consultările și deloc nu era îngrijit, că acele nu vor fi încoronate de un rezultat. Se bucură, că din programul acesta străbate în toate părțile lui iubirea de patrie și il recomandă conferenței spre primire *en bloc*.

Advocatul Roth (din Sighișoara) pledează deasemenea pentru primirea proiectului de program ce s'a prezentat.

Fr. Herfurth (din Cristian lîngă Brașov) accentuează, că steagul rămîne cel vechiu. Pentru el Sașii au luptat și până acum, pentru el vor lupta și de aci înainte. Lupta de până acum a fost legală, această luptă o vor continua. Căci de nimica e națiunea, care nu se luptă cu onoare pentru existența ei. Noi ne-am adunat aici, ca să fim în clar cu ceea-ce sîntem și cu ceea-ce voim. Noi, continuă cu vervă dl Herfurth, sîntem un popor mic și strîmtoat în desvooltarea noastră culturală, politică și economică. Și cu toate aceste noi nu voim să ne lăsăm. Întorcă-se soarele decătră noi; el ear' va răsări odată. Programul ne spune ce voim: Voim să lucrăm în unanimitate! Aceasta e esența programului nostru. De aci înainte voim să strîngem rîndurile, cum se spune și la punctul 5. al programului. Noi și până acum am lucrat în direcțiunea indicată, dar' voim ca această lucrare să se servîrască de aci înainte în unanimitate. Să ne unim și să ne scutim interesele naționale. Recomand proiectul de program spre primire.

Dr. I. Wolff din Sebeș, preotul Ziegler și Fleischer din Făgăraș încă au pledat pentru acceptarea programului.

Ne mai fiind alți oratori insinuai la cuvînt președintele constată, că nu este nici o contrapropunere și așa e în drept a anunța de conclus, că conferența a acceptat în unanimitate proiectul de program prezentat din conferența restrînsă.

Urmînd organizarea, preotul Müller din Sibiu propune, ear' conferența alege prin aclamațiune de președinte al comitetului central pe Dr. C. Wolff, director al cassei de păstrare din Sibiu, ear' de vicepreședinte pe dl Carol Adam din Brașov; mai departe de membri în comitet pe domnii: Dr. Fr. Teutsch din Sibiu, W. Zell din Brașov, Melas din Sighișoara, Dr. Binder din Mediaș, Budacker din Bistrița, Dr.

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână,
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română,
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndrăgăritul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndrăgănit.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole”.

Opusul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 "
8. Filera de înmanare 1 conț (à 25 coale) 44 "
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 "
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 "

Antistilele comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Kötelezvény " 20 "
3. Hivatalos bizonyítvány " 20 "
4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens " 20 "
5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens " 20 "
6. Schulversäumnissausweis " 20 "
7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " 20 "
8. Adásvevési szerződés " 20 "
9. Honved-Veränderungsausweis " 20 "
10. Tartozkodási változási kimutatás " 20 "
11. Protocol de exhibite (gestiune) " 25 "

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafumosului ficioar de craiu și a preafumoasei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și
muierea lui.

≡ în versuri. ≡

14 cr. sau 30 bani exemplarul.